

JADRAN BABIĆ

Redatelj Ogarjov (lijevo) sa splitskim ansamblom rastegnutim između umora i fanatizma

PREMIJERA ALEKSANDAR OGARJOV U HNK SPLIT POSTAVLJA 'ČELAVU PJEVAČICU'

Raspjevani i rasplesani teatar apsurdna

Splitska "Čelava pjevačica" bit će veoma živahna, raspjevana i rasplesana, gotovo poput mjuzikla. Redateljev doprinos predstavi su koreografija i izbor glazbe koji uključuje i Beatlese

Jasmina PARIĆ

Ruski redatelj Aleksandar Ogarjov postavlja u HNK Split posljednju ovosezonsku premijeru, Ionescovu "Čelavu pjevačicu", a ovo klasično djelo teatra apsurdna bit će izvedeno 13. travnja. "Čelava pjevačica" postavljena je do sada nebrojeno puta u najrazličitijim varijantama, a splitska izvedba u kojoj igraju Zoja Odak, Trpimir Jurkić, Snježana Sinovčić-Šiškov, Elvis Bošnjak, Dijana Vidušin i Mijo Jurišić bit će, kako smo se na probama osvjedočili, veoma živahna, raspjevana i rasplesana, gotovo poput mjuzikla. Glazbu je odabrao Mirko Krstičević, koreografiju osmislila Albina Rahmatulina, a nastupit će i mlada splitska koloraturna sopranistica Marija Buzdovačić.

Rad na predstavi, kako glumci kažu, slika je prave ruske škole, sve je obilježeno perfekcionizmom i disciplinom, a Ogarjov nije nepoznat ni splitskoj publici: prije dvije godine na "Maruličevim danima" izvedena je i nagrađena njegova predstava "Svećenikova djeca" koju

je prema tekstu Mate Matišića postavio u moskovskom teatru "Puškin".

Ionesco poput Picassa

Već tada je dogovoreno da će, kada nađe slobodan termin u svome rasporedu, režirati i u Splitu, i sada je u tome uspio, a o odabiru baš Ionesca i njegove drame jednostavno kaže:

To je veliko djelo, a velika djela uvijek ima razloga postavljati, iz njih se stalno mogu crpiti nova nadahnuća. Autor je i filozof i pjesnik i radostan čovjek s pozitivnim, premda ostrim pogledom na svijet. Ionesco je bio jedan od osnivača antidrame, a u djelima svih inovatora ostaje ona stvaralačka

Pohvale i kritike splitskom ansamblu

Aleksandar Ogarjov, u čijim se predstavama, sudeći po kritikama, odmah uočavaju savršena discipliniranost i uigranost, jedan je od rijetkih gostiju koji ne istresa iz rukava bezrezervne pohvale na račun ljudi s kojima radi. Veli jednostavno:

- Splitski ansambl ima dobrih strana i nedostataka - kao i svaki repertoarni ansambl. Kod nekolicine glumaca osjeća se umor, ali ima i onih - istaknuo bih Zoju Odak i Dijanu Vidušin - koje upravo fanatično pristupa-ju poslu. Tako nešto uistinu se rijetko susreće.

iskra koja nas i danas može pokrenuti. On je preokretao svijet, razlagao ga na dijelove i opet slagao poput Picassa. Zanimljivo je zaroniti u te njegove slike koje, na kraju krajeva, opet prikazuju nas, ali na neuobičajen način, pojašnjava redatelj.

"Čelava pjevačica" je odavno ušla u sastav školske lektire i svaka nova generacija koja se s njom susretnu u početku je malo zatečena besmislicama koje likovi izgovaraju, klišejima koji, u potpunom pomanjkanju suvisle komunikacije, ne znače ništa. Nisu rijetki ni oni kojima takva djela ostaju odbojna, a Ogarjov misli da se u naše vrijeme izgovara više besmislica nego ikada pa stoga i vrijedi postavljati ovu dramu:

- Svakodnevna je komunikacija često svedena na neslušanje, nerazumijevanje, na fraze - dovoljno je osvrnuti se oko sebe. Stoga je dobro što ova drama dovodi komunikaciju do krajnjeg apsurdna jer kada se do te točke dođe, mo-

ra uslijediti i nekakvo pročišćavanje.

Neizbježna ironija

Redatelj napominje da je njegov doprinos predstavi i Ionescovu tekstu ideja o plesu i glazbi kojom izvedba obiluje; recimo, kada se spominju Engleska i mornarica, kao glazbena pratnja tu su Beatlesi i "Yellow submarine" - glazba danas već daleka i nostalgijna, koja ujedno i ironično podcrtava radnju, a na ironiju se ne smije zaboraviti jer je ona utkana u čitavo djelo.

- Splitski glumci, s kojima redatelj radi naizmjeniče - grupno i pojedinačno - trebali su mu pružiti svoju viziju lika koji tumače. Dakle, zanimalo ga je kako bi se ponašali da se nađu u situaciji u kojoj je pojedini lik i to prikažu.

- Mislim da je to bio logičan put, da glumci uloge "napune" svojom osobnošću, inače bi te uloge ostale papirnate i fantomske, s nekoliko izrecitiranih rečenica bez smisla.

Razumljivo, jamstvo uspješne izvedbe za Ogarjova je, uz glumačke kreacije, i kvalitetan tekst, tako da ne dijeli svoje interese na suvremeni i klasični teatar; u svojoj matičnoj kući, u Teatru škole dramskih umjetnosti Anatolija Vasiljeva nedavno je postavio "Poemu o češljugaru" Arsenija Tarkovskog, rado se prihvaća Shakespearea, ali veli i da je tekst Mate Matišića jedan od najboljih na kojima je radio zadnjih godina.